

مهرهای مالکیت

دکتر محسن جعفری مذهب*

چکیده

در این گفتار، مُهرهای مالکیت دستنوشته‌ای مورد بررسی و معزّفی قرار گرفته که مربوط به یک مالک است و افزون بر حرکت نقش و خط مُهرها از سادگی به پختگی، نشانگر تحوّل و حرکت فکری صاحب مُهر نیز است. مالک دستنویس مذکور، مُهرهای مختلف خود را بروی یک برگ ثبت کرده است. دو مهر مریع به سوی خارج کتاب و دو مهر بیضی به سوی داخل کتاب نقش بسته است.

کلید واژه: مُهرهای مالکیت، طالع نامه مردان و زنان، تحوّل و حرکت نقش و خط مُهر.

پس از انجام کتابت هرکتابی، گزارش نگارش آن به صورت انجامه در پایان کتاب می‌آید که بیشتر به دست کاتب نوشته می‌شود. انجامه نسخه‌های به خط مؤلف به دست مؤلف نگاشته می‌شود. پس از این مرحله، همه افزوده‌های بعدی بر کتاب را در عرف نسخه‌شناسی غربی Exlibris یا خارج از متن کتاب می‌گویند که هنوز معادل فارسی آن را ندیده‌ام. بدان دلیل که هنوز این بخش، هویّت مستقل خود را نیافته است و درباره آن در جایی دیگر نوشته‌ام.

از افزوده‌های پس از تولید کتاب، ثبت نام مالک بر آن است که گاه با عبارتهايی چون «هوالمالك...»، «هوالمالك بالاستحقاق...»، «من عوارى الزمان لدى...»، «دخل فى ملكى...»، «مالك هذا الكتاب مملوك مالك الرقاب...»، «هو المالك الحقيقى...»، «كيف أقول هذا فى ملكى ولله ملك السموات والأرض...»، «أين كتاب... مملوك...» و ...

*. عضو هیئت علمی کتابخانه ملی ایران.

می آمد که حاکی از عاریه بودن مالکیت بر کتاب بود. اما کسانی نیز بدون ذکر این عبارات، مهر شخصی خود را برجای های گوناگون کتاب (و بیشتر آغاز و انجام) ثبت می کردند.

به تازگی نسخه‌ای دیدم که از جهت بررسی مهرهای مالک جالب توجه بود. کم نیستند نسخه‌هایی که مهر مالکان فراوان برخود دارند که آن هم جای بررسی دارند، اما نسخه مورد بحث، تکامل نقش و سمع یک مالک را نشان می دهد.

نسخه مورد نظر ما نسخه‌ای به قطع 17×10 با کاغذ روسی دارای واتر مارک، ۵۷ برگ، که بر چند برگ آغازین یادداشتها و تواریخ تولد فرزندان، و از صفحه ۴ پ دو رساله به چشم می خورد:

۱. طالع نامه مردان و زنان (۴۴ پ - ۴۴ پ)

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم

ستاره حمل مردان خانه مریخ است، شرف آفتاب است...

انجام: چون ازین بگذرد، عمرش به شصت و نه سال برسد.

انجام: تمّت الكتاب بعون الملك الوهاب سنة ۱۲۲۵.

۲. تفائل از قرآن (۴۴ پ - ۵۷ پ)

آغاز: أَعُوذ بالله مِن الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَعَنْهُ مَفَاتِيحُ الْعَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ...

انجام: القصّه در این نیت پیشیمانی نیست، به مراد...

بر رساله دوم (که ۲۷ صفحه دارد) ۵ مهر به چشم می خورد:

بر صفحه ۵۳ پ مهر چهارگوش [یا یوسف] ۱۲۲۶

و بر صفحه ۴۹ / چهار مهر متعلق به یک نفر یعنی همان یوسف پیش گفته (ظاهرًا مالک کتاب) و مهرهای مختلف خود را بروی یک برگ ثبت کرده است:

۱. مهر مربع مستطیل 12×9 مم با حاشیه‌ای زنجیره‌ای به تاریخ ۱۲۲۶ که همان مهر صفحه ۱۹ رساله است.

۲. مهر مربع مستطیل 11×9 مم با سمع «یا یوسف» که متأسفانه به دلیل کم رنگی مرکب پائین مهر، تاریخ خوانایی ندارد.

۳. مهر بیضی 22×15 مم با سمع «بنده آل محمد یوسف» ۱۲۵۶

۴. مهر بیضی 19×13 مم با سمع «چه روز قیامت... محمد به فریاد یوسف رسد

۱۲۶۲

دو مهر مریع به سوی خارج کتاب و دو مهر بیضی به سوی داخل کتاب نقش شده‌اند.
بررسی چهار مهر گوناگون از یکفر با اختلاف تاریخ ۳۶ سال (۱۲۶۲ - ۱۲۲۶ ه. ق) علاوه بر حرکت نقش و خط مهرها از سادگی به پختگی، حرکت فکری صاحب مهر را نیز نشان می‌دهد که مهر به مهر از استقلال خود کاسته، به وابستگی پیامبر اسلام نزدیکتر می‌گردد.

گرایش دو مهر نخستین به خارج از کتاب و دو مهر آخرین به داخل کتاب نیز نشان از تحول فکری مالک کتاب دارد.

اما اینکه بین صفحه ثبت مهر و مطلب آن صفحه ارتباطی باشد یا نه، می‌توان گفت که مهر مالکیت معمولاً بر صفحه آغاز و انجام متن و گاه بر صفحات آغاز و انجام کتاب نقش می‌بست، اما مهرهای ۵ گانه حاضر در محل‌های زیر آمده است:
تک مهر صفحه ۱۹ بر کنار تفالٰ:

«قوله تعالى فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ، امام جعفر صادق (ع) می‌فرماید که: ای خداوند فال! ازین نیت باید گردیدن و طلب شغل دیگر بکن که درین نیت هیچ روش نیست و کام تو از این برآینیايد و ترا با غم آلوه دارد که دشمن در کار تو تعنه [کذا] خواهد زد، البته دست ازین نیت بدار، به مراد بررسی إن شاء الله تعالى».

اما اوّلین مهر مورد بحث ما بر کنار تفالٰ:

﴿وَجَعَلْتَ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا وَبَنِينَ شَهُودًا﴾ ای صاحب فال! این اندیشه بغايت نیکوست و کارها بنظام خواهد شد و درخت امید تو برآید و شادیهای تو بسیار خواهد شد و امید که داری برآورده شود و خرید و فروخت نیک بود و شرکت نیک باشد و اگر غایبی داری بسلامت باز آید». بر صفحه نخست نسخه نیز مهر مالکیت «محمد» نامی با سجع «محمد صاحب مهر نبوت» آمده که متأسفانه تاریخ آن خوانا نیست.

تصویر مهرها

دوره جدید سال چهارم، شماره اول، بهار ۱۳۸۵ (پیاپی ۲۴)

وَبَنِيَّاْنَ شَهُودًا اَيْ صَاحِبِ فَالِهِ اِنَّ الْدِيْنَ لِهِ
 بَعْلَىٰ نِسْكَوْسَتِ رِكَارْهَا بِنَطَامٍ حَوَاهِدَ مَشَدَ دِرْبَرْ
 اَمِيدَ قَبْرَلَهُ دُوسَادَهُ لِهَا يِقْبَلَهُ حَوَاهِدَ بَشَدَ
 وَامِيدَ كَهْ طَارِيَ بِهِ اَوْرَدَهُ سُودَ وَحَزِيدَهُ وَهَرَهَتَ
 بَنِكَ بُودَ وَشَرِكَتَ بَنِكَ بَاشَدَهُ اَلْغَيَّبِيَ دَارِيَ.
 بَلِدَهُتَ بَانِ اَيَّهُ بَحَبَ اِنَّ اَلْمَنَافِعَاتَ فِي الْدَرَكَ
 اَلَّا سَقَلَ مِنَ النَّارِ اَيْ صَاحِبِ فَالِهِ اِنَّ الْدِيْنَ لِهِ
 كَهْ كَرِهَ دَرَادَهُ اَوْصَابَ بَلِيَتَ صَرِكَنَ تَاكَاءَ لَسَتَهُ توَ
 لِكَبَشِيَدَهُ بَانِ كَرِهَ تَاكَاءَ تَوِيكَ سُودَهُ مَشَلَ
 تَوْمَشَلَهُ مَرِهِيَ پِيْنِيرَهُتَ بَانِهِنَوَنَ اَلْشَتَابَ تَكَنِيَ
 كَارَهُ تَوِيكَهُ بَحَجَ وَامَّا الَّذِينَ فَسَقُوا اَفَأُرِيَهُمُ
 النَّارَ اَيْ حَذَرَهُنَالِهِيَهُ دِيَكَ كَونَ وَانِهِشَونَ
 غَافِلَهُنَيَشُونَ دِرَادَهُ دِيرَهِ دِيلَهُ دَارِيَ بَلِسَهُ مَكَويَ قَاسَهُ
 تَاسَخَ

تصویر نسخه خطی